

КОТКАТА Е БОЖА РЖКАВИЧКА

(Народна приказка)

Едно време нѣмало котки. Мишките се навѣдили тѣй много, че хората почнали да криятъ житото си и брашното си въ голѣми глинени сѣдове, които захлупвали здраво. Това хубаво. Но, кога сѣдали да се хранятъ, около трапезата имъ се струпвали много мишки. Тѣ цвѣртѣли, подскачали, качвали се по трапезата и се спуцали да гризатъ хлѣба. Хората не

могли никога да се нахранятъ спокойно. Тѣ трѣбвало да се раздѣлятъ на две — едни сѣдали да се хранятъ, а други ги вардѣли съ сопи отъ мишките.

Презъ единъ много студенъ зименъ день, когато едно семейство било седнало на обѣдъ, нѣкой почувкалъ на вратата. Отворили. Показалъ се старецъ съ дълга бѣла брада. Той се подпиралъ съ голѣма тояга и на ржцетѣ си ималъ дебели, топли ржкавици. Старелътъ казалъ, че пжтува много отдалечъ. Билъ изморенъ и помолилъ да го пуснатъ въ кжщи да си почине и се посгрѣе.

Хората били много добри. Тѣ не само го пуснали въ кжщата си, но го поканили и да седне при тѣхъ, да се нахрани. Той си сложилъ тоягата въ